

Aksel Larsen: Kommunistisk Parti maa absolut afvise det af Venstre stillede Ændringsforslag til Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Gregersen mente, at Vedtagelsen af Venstres Ændringsforslag vilde modvirke Monopoldannelser; ud fra Retsforbundets Princip: Kamp imod Monopolerne, var han Tilhænger af Venstres Ændringsforslag. Jeg skal dertil sige, at hidtil har Forholdet nærmest været dette, at Dansk Sygeplejersaad har haft et Slags Monopol paa at bestemme, hvem der maa være — om man maa kalde det saa — autoriseret Sygeplejerske. Og alene det er Grund til at søge den bestaaende Tilstand forandret, uden at jeg i øvrigt skal udtale nogen Mistillid til Sygeplejerskernes Sammenslutning. Videre vil jeg sige i Anledning af Forslaget om Statsautorisation, at det imødekommer i saa høj Grad det store Flertal af Sygeplejerskerne, deres Interesser og Ønsker, at vi alene af den Grund maa tilslutte os dette Lovforslag. Dertil kommer yderligere, at en Ændring af de bestaaende Forhold i den Retning, der tilsigtes her ved Lovforslaget, i langt højere Grad vil gøre det muligt for Sygeplejerskerne at omskabe Dansk Sygeplejersaad til en faglig Sammenslutning af Værdi for de menige Medlemmer.

Jeg vil gerne gøre endnu en Bemærkning. Saa vel i det oprindelige Forslag, som er tiltraadt af Udvalgets Flertal, som i Venstres Ændringsforslag har man bibeholdt et Par Sætninger, som vi finder, det havde været rimeligere, ja, nødvendigt at stryge, og vi havde i Grunden ventet, at der efter den Debat, der blev ført her ved første Behandling, var kommet Forslag frem i den Retning. Det siges i Forslagets § 2, at en Sygeplejerske skal godtgøre at have ført en hæderlig og en sædelig Vandel, og det siges i § 4, at hun kan fratages sin Autorisation, hvis hun ved sit Levned findes at vække offentlig Forargelse. Det er en Deklassering af og en Haan imod Sygeplejerskerne, som man ikke skulde synes det var nødvendigt at lovfæste, saa meget mere som det ikke, os bekendt, er saaledes, at man forlanger noget tilsvarende af andre Medborgere, ikke stiller saadanne Krav f. Eks. til Læger eller ligestillede og forlanger, at de skal godtgøre, at de har ført en hæderlig og sædelig Vandel. Og ydermere udtrykker man ikke, hvad man forstaaer ved disse Sætninger. Vi maa mene, at de er Udtryk for en Betragtning af Sygeplejerskerne som en særlig Slags Mennesker, der skal ind under et særligt Tilsyn eller Opsyn, og vi kan derfor ikke godkende disse Krav. Vi vil imidlertid allige-

vel stemme for Lovforslaget, da vi anser det for at være en Forbedring i den Retning, Sygeplejerskerne ønsker.

Jønson: Som ærede Medlemmer vil se, er det desværre ikke lykkedes i Udvalget at opnaa Enighed om dette forholdsvis lille Forslag.

Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at den Sætning i § 2, som han omtalte, har der i Udvalget næsten været Flertal for at tage ud. Men da det Parti, jeg tilhører, gerne vilde have Lovforslaget gennemført og det jo er nødvendigt, at man faar tre Partier til at blive enige, har vi maattet lade de paagældende Udtryk staa. Men jeg kan nu ærlig talt ikke forstaa, hvorfor man har fastholdt disse Bestemmelser, thi hvad betyder de? Vi kender gennem mange Aar en hæderlig Familie, som har en Datter, der ønsker at blive Sygeplejerske. Hun kommer til os og vil have Attest for, at vi kender hende som et anstændigt Menneske. Er der da nogen af os, der vil nægte at underskrive? Det tror jeg ikke. Men er der samtidig nogen af os, der kan *garantere* for, at denne Pige har ført en sædelig Vandel? Jeg siger nej!

Jeg har med meget stor Interesse hørt paa det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit. Hun har ikke nu med eet Ord omtalt denne Sætning, skønt hun har været en svær Tilhænger af den. Men vi andre har ikke kunnet faa den ud af Lovforslaget paa Grund af manglende Enighed derom. Men nogen særlig Betydning tillægger jeg ikke disse Ord, og jeg haaber at være i Overensstemmelse med den højtærede Indenrigsminister i, at den Slags Vendinger i Lovene ikke er tidssvarende, det er for gammeldags, det bør vi have ud.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit havde det Indtryk, at Sygeplejerskerne selv ikke ønskede Loven i den af Flertallet foreslaaede Form. Jeg har — og deri tror jeg, de fleste i Udvalget er enige med mig — faaet det modsatte Indtryk: at Sygeplejerskerne netop i allerhøjeste Grad ønsker den Ordning paa dette Omraade, som vil blive Resultatet af dette Lovforslags Vedtagelse.

Ogsaa en anden Vending har der i Udvalget været megen Uenighed om, det er Bestemmelsen om, at Sygeplejerskerne efter at have udført deres Tjeneste i tre Aar skal modtage Autorisation som Sygeplejerske. Mange er blevet bange for — og det er ogsaa blevet fremhævet her i Dag — at dette vil være ensbetydende med et Mono-